

Cuvântul lui Dumnezeu la Soborul Maicii Domnului

În a doua zi de sărbătoare de naștere, Eu, Domnul, Mă așez iarăși cuvânt în carte și-Mi las pe masa ta hrană din Mine, cuvânt din gura Mea ieșit pentru viața ta și pentru înnoirea ei, și așa te hrănesc Eu pe tine, ca mama care mestecă îmbucătura în gura ei și apoi o scoate și o dă fiului ei, ca să crească el din gura ei hrănit, popor născut din multul Meu cuvânt în zilele acestea ale Fiului lui Dumnezeu, Care vine cu norii, precum este scris. Hai, fiule, hai, poporul Meu, să stăm la masă cu înțelepciunea, Care S-a născut mai înainte de luceafăr, și Care S-a făcut trup, din Fecioară născut, pentru ca să crească bărbat desăvârșit și ca să Se arate apoi Dumnezeu desăvârșit pe pământ cu oamenii, plin de har și de adevăr, cuvânt din cuvântul Tatălui. Hai, poporul Meu, să înveți să te faci cuvântul Meu cel împlinit, așa cum Eu mereu te învăț și te îndemn, căci Eu pot să te fac, de vreme ce pot să cuvintez peste tine cuvânt de facere, tată. Minte ta este locașul care Mă poate primi sau nu Mă poate primi înăuntrul tău, dar Dumnezeu suflă pe pământ încă de la început un vânt răcoritor de sufletul din om, și omul poate lua din el, din vântul cel tainic duhul credinței și apoi duhul cunoștinței lui Dumnezeu și apoi duhul temerii de Dumnezeu, și iată, așa se naște omul din Dumnezeu pe pământ, și apoi el se închină Mie ca Avraam, căci așa a fost nașterea din Mine a lui Avraam, și apoi el a crezut ca Dumnezeu, și apoi Dumnezeu S-a dat lui prin taina cea mai presus de fire a lucrărilor lui Dumnezeu între Dumnezeu și om, mai întâi prin credință și apoi prin vedere și apoi cuvântul împlinit, căci s-a făcut Avraam apoi sânul lui Dumnezeu, iar Dumnezeu S-a făcut sânul lui Avraam, și cine poate să pipăie cu ochiul sau cu mâna această taină mai presus de fire a credinței sfinte, credință care nu iscodește, ci se înfăptuiește dincolo de cunoașterea și de vederea omului cel trecător? O, așa a rămas Avraam omul cel netrecător, omul cel născut din Dumnezeu, și în grădina căruia odihnesc acum cei credincioși ca Avraam, de la el și până azi, poporul Meu.

O, nu sunt ca pe pământ împlinirile cuvântului lui Dumnezeu. Un om născut din Dumnezeu ca Avraam nu se uită pe pământ ca să vadă cuvântul cel împlinit, rostit de Dumnezeu, ci se uită în Dumnezeu și în locașurile Lui, căci Eu cu oamenii nu locuiesc în locașurile lor, în cele făcute de mâna lor în vreme, ci locuiesc cu împlinirile tainelor Mele în locașurile Mele, în timpul Meu cu omul, nu în timpul omului, căci Eu pe vremea lui Avraam eram pe pământ între oameni și între împărați, și eram prin Avraam, și eram prin Melchisedec, și eram mai mare decât toți cei ce cârmuiesc peste neamuri, și tainic Mă odihneam cu împlinirea tainelor Mele prin cei credincioși, care erau poporul Meu pe pământ, patria Mea și a lor în mijlocul neamurilor de pe pământ și a împăraților de peste ele, căci cuvântul Meu cel împlinit este împărăția Mea peste pământ, iar împărăția Mea nu are nimic, nimic în lumea aceasta, ci are în patria Mea de pe pământ, patria celor ce cred ca Avraam și văd ca Avraam și împlinesc ca el fără ca lumea să aibă parte la cele ale lui Dumnezeu, care nu sunt din lumea aceasta, așa cum nici Avraam nu era din lumea aceasta când el s-a sculat cu ai săi și a biruit pe împărați și armele lor și armata lor de oameni pământești, de oameni care nu sunt născuți din Dumnezeu, căci din Dumnezeu se nasc prin cuvântul lui Dumnezeu oamenii, se nasc din cuvânt și sunt și tainic rămân între oameni cei ce se nasc din Dumnezeu și sunt, dar sunt de la Dumnezeu și nu de la oameni, și așa stau ei pe pământ în împărăția lui Dumnezeu și nu în împărăția oamenilor, care nu este de la Dumnezeu, căci Eu pe Irod l-am biruit în vremea prunciei Mele, că eram împăratul Cel de la Tatăl venit cu împărăție care nu cade așa cum a căzut împărăția lui Irod, care s-a luptat cu împărăția Mea crezând că Mi-o

cade dinaintea lui, dar n-a fost așa, căci cel ce ridică piatra primește înapoi piatra peste capul lui, și altfel nu biruiește cel ce ridică piatra. Amin.

O, Eu n-am nimic în lumea aceasta, poporul Meu, și nici tu să n-ai, tată, căci Noi așa biruim lumea, așa, neavând nimic în ea, precum Avraam n-a avut nimic în ea, și așa biruim noi lumea, tată, și suntem deasupra ei, și așa se înțelege Scriptura prin care Eu le-am spus ucenicilor care se îndeletniceau să creadă în Mine, și le-am spus: *«îndrăzniți, Eu am biruit lumea!»*. Amin.

O, poporul Meu, așa să crezi tu în cuvintele Mele, fiule, căci iată ce Dumnezeu ai tu pe pământ peste tine! O, mult, mult te-aș mai învăța, mult de tot Mi-aș mai desface înaintea ta legăturica și ca să-ți dau din ea să înțelegi și apoi să crezi și apoi să vezi ca Avraam, să vezi cum a văzut el sub stejar pe Dumnezeu, dar ca Avraam să crezi, neîndoios, și să înmulțești în tine credința lui cea de sub stejar, cu care el a văzut și a înțeles și a crezut pe Dumnezeu, Care era învăluit în taină cu cele ce se văd și care ascund sub ele pe Dumnezeu. Amin.

O, ce frumos am venit Eu pe pământ ca să fiu Eu împăratul împăraților și Domnul domnilor! Ce tainic a fost această frumusețe, venirea Mea între oameni în mare taină, sub slava cea neînțeleasă de oameni a fi slavă mai presus de slava cea înțeleasă a fi așa! Mama Mea Fecioara era din neam împărătesc, și era cea mai mare de pe pământ după taina lui Dumnezeu, dar cine știe aceasta ca să și slăvească cu slavă această măreție a Fecioarei împărăteasă, mama Mea?! Regii neamurilor domnesc peste ele, iar cei ai lui Dumnezeu domnesc peste făpturi, și făpturile îi slujesc în taină, și iată, împărăția lui Dumnezeu nu este din lumea aceasta, ci, din contra, lumea aceasta este cuprinsă în împărăția lui Dumnezeu, pe care regii neamurilor n-o pricep și n-o văd și n-o slăvesc, precum n-au putut să Mă slăvească pe Mine cei ce au avut prilejul să Mă vadă cât am stat pe pământ descoperit, dar M-au văzut și M-au cunoscut și M-au mărturisit și M-au vestit cei cărora le-a fost dat de la Tatăl să Mă cunoască a fi de la El Stăpân peste făpturi, Stăpân al făpturii, Stăpân tainic, împărățind peste cei credincioși și în ei petrecând și făptuind prin ei, așa cum prin mama Mea Fecioara am împlinit venirea Fiului lui Dumnezeu de la Tatăl pe pământ la oameni, și așa cum și azi Mă împlinesc prin venirea Mea iarăși de la Tatăl la om, înveșmântat în mantia cuvântului și grăind de sub ea, veșmânt pe care omul nu-l înțelege când îl vede scris în carte și așezându-se el așa față în față cu omul.

O, poporul Meu, cuvântul este taină neînțeleasă a fi așa pe pământ, iar Eu te povățuiesc pe tine să fii înțelept, și credincios să fii când Eu te învăț să ai grijă și să folosești credința în spusele Mele, că Eu te-am învățat pe tine să nu rostești oricum cuvânt cu gurița ta, căci cuvintele se strâng toate și îl dovedesc pe om la Dumnezeu și pe Dumnezeu la om cu măsură mică sau mare sau deloc, și așa se strânge omul la Dumnezeu cu cele ce ies din gura lui și care îl ridică sau îl coboară pe om față în față cu Mine.

O, fiule al poporului Meu, Eu nu Mă bucur, ci mult Mă întristez când te văd că parcă nu auzi cuvântul prin care Eu dau să te așez după plăcerea Mea înaintea Mea. O, fiule al poporului Meu, să nu-ți iei ceea ce nu ai, ceea ce nu lucrezi ca să ai. Dacă vrei să ai, zidește ca să ai, și dacă nu zidești, mulțumește-te cu ce ai dat de la Mine, tată. O, nu fi nemulțumit, căci Eu sunt împăratul făpturii și M-am dat ție pildă de smerenie și de răbdare, și acestea sunt iubire, iubire cu sfială în Mine înaintea ta, tată. O, tu nu te purta cu omul ca între om și om așa cum se poartă oamenii, ci poartă-te cu omul așa cum Mă port Eu cu el, căci dacă nu lucrezi așa, nu ești născutul Meu, nu ești născut din Dumnezeu ca Avraam, ci ești născut din sămânță bărbătească și tot așa și lucrezi. O, iată cum te învăț Eu nașterea. Eu te învăț nașterea ta cea din Mine, așa cum le dau să lucreze cei puși de Mine înaintea ta pentru facerea ta cea din cer pe pământ, căci Eu lucrez prin porți pentru tine, fiule, așa cum am lucrat prin Avraam, prin Moise, prin David, prin a căror gură grăia gura Mea și proorocea și așeza și lucra, căci mărturia Mea este duhul proorociei, tată, și caută să înțelegi de ce am început Eu să-Mi apăs degetul pe acest cuvânt iară și iară, căci vreau să Mă cunoști când Eu lucrez în mijlocul tău cu Duhul Meu Cel lucrător prin duhul proorociei, tată. O, vreau să te învăț înțelepciunea nașterii și împlinirea ta prin toate lucrările Mele de peste

tine, și împlinirea lor prin tine, cel credincios lor, dacă vei lucra cu credință ca a lui Avraam, care nu a iscodit, care nu s-a îndoit și care s-a slăvit de pe pământ și până în cer, de la cele ce se văd și până la cele tainice ale lor și din care ele purced.

O, ești mititel, poporul Meu, mititel, tată, pentru înțelepciunea tainelor, dar învățătura Mea de peste tine o înțeleg înțelepții cei din fire când ei o aud din gura Mea cea de deasupra ta grăitoare peste tine, și iată, înțelepciunea cea din fire ajută credinței, tată, așa cum l-a ajutat pe Avraam. Te-am povățuit să fii deștept, poporul Meu, ca să poți să Mă înțelegi și să Mă crezi prin toate câte Eu aduc spre tine, tată. Dacă Eu, Domnul, ți-am despecetluit izvorul Meu, gura Mea, care se face cuvânt peste tine, stai bine, stai cu frică și ia aminte, tată, căci dacă te îndeletnicești cu treburile tale, cu cele pentru viața ta și atât, nu poți să stai în sfatul Meu, la gura Mea ca să iei și ca să mai și pricepi de la Dumnezeu. Mi-ar place atât de mult să poți să-Mi placii Mie prin tot ceea ce ești tu, dar plăcerea Mea nu se dă după om ca să Mă pot bucura așa de la om, ci omul trebuie să învețe care este plăcerea Mea, și apoi să se facă el fapta așteptării Mele, căci Mi-e tare dor să-l iubesc pe om așa, să am Eu ce lua de la om după ce el se face placul Meu, așa cum s-a făcut Fecioara mama Mea, cel mai mare suflet de pe pământ, cel mai frumos, cel mai plăcut lui Dumnezeu, odihna lui Dumnezeu pe pământ, poporul Meu. Amin, amin, amin.

– *O, dulcele meu rod, rod al pântecelui meu după ce inima mea Te-a rodit în ea! Tu ești rodul Tatălui și ești rodul meu, rodul sufletului meu cel scump lui Dumnezeu, rodul trupului meu cel odihnitor Ție, Doamne născut pe pământ din pântecelul meu odihnitor de Dumnezeu, căci numai așa poți Tu cu odihna Ta în om! O, ce frumos, ce plin de cuvânt și de har, ce măreață este taina cuvântului în ziua aceasta și înțelepciunea lui, dar poporul Tău este mic, mititel, fiule Doamne, iar Tu cauți să-l faci pe el ca Avraam și ca să-Ți poți împlini prin el taina Ta împărăție pe pământ cu oamenii, cerul pe pământ, precum în cer așa și pe pământ în mijlocul împăraților care domnesc peste neamuri și le stăpânesc pe ele. O, ce frumos duh al înțelepciunii așezi Tu în cei din porți când vii ca să-l dai de povață peste poporul Tău! Stăm și ascultăm duhul facerii celei noi peste poporul Tău, căci în mijlocul lui Tu încapi cu înțelepciunea Ta, care-i spune răului din om să iasă ca un străin și ca să poată intra în om frumosul vieții Tale, curățenia inimii în fii, priceperea minții curate și sănătoase, Doamne, căci omul trebuie să-și curețe mintea, să și-o cearnă prin sită deasă, ca să lucreze ea apoi numai cele întregi ale Tale, numai cele ce trebuiesc Ție în om și nu omului, și apoi inima omului primește în ea odihna minții lui, lucrarea cea trecută prin sită ca să rămână în sită numai cele dumnezeiești, așa cum mintea mea le lucra pe ele și numai pe ele, Doamne născut pe pământ pentru om.*

O, popor purtat pe brațele milei Fiului meu Iisus Hristos! Ai grijă mare să prețuiești darul Domnului din mijlocul tău, căci Israel cel de demult nu l-a prețuit, și a pierit dacă nu l-a prețuit. Ai grijă să prețuiești pe cele de la Dumnezeu, ca să se dea ție acest dar, darul inimii curate, care ajută mintea să fie locaș lui Dumnezeu și nu ție dacă ești al lui Dumnezeu. Mulțumește-te cu ce ai când începi să porți de la Dumnezeu, și aceasta este mare înțelepciune, mare și nestrucată măsură, căci ce este fără de măsură de la Dumnezeu îl strică pe om, îl cade pe om. Ți spun aceasta din pilda vieții mele, căci după ce Domnul mi-a vestit prin înger pe Cel neîncăput, Care Se va sălășlui în mine ca să Se nască Prunc și să crească om desăvârșit și să fie Stăpân a toate, Stăpân văzut, eu m-am făcut mică, mică, și așa m-am purtat în toată vremea mea apoi pe pământ înaintea oricărei fapturi și înaintea oricărui om mic sau mare, și așa m-am dovedit că sunt eu locașul lui Dumnezeu, Domnul Cel sălășluit între oameni, Cel mare prin smerenia Sa. O, uită-te la cei ce te călăuzesc pe tine, popor mititel. Ei sunt mari prin smerenia lor, și pe care mulți nu o văd, fiindcă ea este cea lucrătoare, nu cea înțeleasă de om a fi smerenia. Dumnezeu Se odihnește peste ei pentru smerenia lor, și dureros este în cer peste oștirile cerești toate că nu poate Dumnezeu găsi între oameni vase smerite, inimi aplecate ca Dumnezeu, ca să facă El din ele cărare a Lui spre oameni, scară de la Dumnezeu la om, și de la om la Dumnezeu, căci Dumnezeu coboară și urcă, urcă și coboară pentru om pe scară, fiule, pe scara smereniei inimii

omului tocmit de Dumnezeu pentru smerenia din ea, smerenie înaintea lui Dumnezeu, nu înaintea oamenilor, și care se face locaș lui Dumnezeu între oameni și pentru oameni, așa cum pe mine m-a făcut Dumnezeu locaș al Său pentru smerenia mea. Taina inimii curate are lucrare văzută, fiule, precum și taina inimii necurate are, iar dacă tu, care ești poporul lui Dumnezeu, nu înveți taina inimii curate, tu lucrezi altceva cu tine și poți răni pe Dumnezeu dacă nu înveți credința în Dumnezeu și lucrarea ei apoi înaintea lui Dumnezeu. Cel credincios lui Dumnezeu ia de la Dumnezeu și lucrează ca Dumnezeu și nu ca omul pentru viața oamenilor. Cel necredincios lui Dumnezeu ia de la diavol și lucrează ca diavolul pentru moartea oamenilor, fiule, așa cum știi tu că este pilda năpârcii, care s-a sculat cu lucrarea diavolului și i-a ieșit ursului în cale și i-a spus lui că vrea cerbul să-l omoare ca să fie el apoi împărat peste lumea animalelor, și năpârca a băgat în inima ursului dușmănia cea de moarte pentru cerb și s-a sculat ursul ca să-l omoare pe cerb, după spusele năpârcii. Ea însă s-a grăbit și spre cerb apoi și i-a spus lui că vine ursul spre el ca să-l omoare, fiindcă a auzit el că cerbul voiește să fie el împărat, după cum are coroana cea pe creștetul lui zidită de Dumnezeu, și venind ursul la cerb cu gând de moarte pentru cerb, s-a plecat lui cerbul și i-a dat faguri de miere ca unui împărat peste el, și atunci ursul s-a împlânzit și a auzit de la cerb că nu tânjește cu nici un chip la tronul de împărăție peste animale. O, iată ce lucrare lucrează cel necredincios, cel nemulțumit, la care diavolul vine și îi dă după lucrarea inimii lui, căci diavolul are mare cârlig peste omul cel nemulțumit. Această pildă care arată fața și lucrarea faptelor diavolului și ale morții din om trebuie înțeleasă pentru înțelepciunea minții și apoi pentru curăția inimii între frați, căci înțelepciunea de la Dumnezeu vine numai peste inimile curate și care arată lucrarea lor și Dumnezeul lor, Dumnezeul Care biruiește moartea din om cu tot întunericul ei, și toate aceste lecții ale vieții le toarnă Domnul peste tine prin smerenia inimilor celor ce te povățuiesc pe tine spre viața lui Dumnezeu înăuntrul tău, popor al Fiului lui Dumnezeu, născut de la Dumnezeu în trupul meu cel fecioresc, și apoi din el între oameni. O, învață statul tău în împărăția lui Dumnezeu și învață și statul în tine a împărăției lui Dumnezeu și a luminii ei, căci ea are față luminoasă și tot așa și lucrează în tine atunci când tu te naști din Dumnezeu, așa cum eu, Fecioara mamă, am făcut lucrarea cea tainică a lui Dumnezeu între oameni, lucrare mai presus de fire, fiind eu născătoare de prunc și fecioară cu trupul, mamă de copil crescut în trupul meu cel fecioresc, trup fecioresc, care alăptează la sân copil născut, copil de alăptat. O, ferice de cel cuprins de tainele lui Dumnezeu, căci Fiul meu le-a spus într-o zi celor ce te călăuzesc de la El pe tine și așa le-a spus lor: «Taine de nepătruns sunt tainele cele pătrunse de omul cel pătruns de ele», și așa rămân ei în tainele Domnului, și așa rămân ele în ei, și așa te călăuzește pe tine Dumnezeu pe pământ spre El, popor al milei Lui cea pentru om. O, învață taina și lucrarea inimii curate, fiule, căci cel credincios ia de la Dumnezeu și lucrează ca Dumnezeu cu viața sa, iar cel necredincios este cel ce ia de la diavol și lucrează ca diavolul pentru moartea sa, dar tu caută cu taina inimii curate și cu duhul credinței sfinte, și care dar îi iubește pe cei ce se smeresc sub mâna și sub lucrarea cea de taină a Fiului lui Dumnezeu, Cel Unul născut din Tatăl mai înainte de vecii și Cel Unul născut din trupul meu cel fecioresc mai înainte de luceafăr, precum este scris. Amin.

Cu multă și feciorească duioșie am stat în sfat de facere nouă pentru poporul Tău, Doamne și Fiule al meu, pruncuț sfios și om desăvârșit dintr-o dată, căci amândouă acestea sunt ființa Ta în toată clipa, Dumnezeule copil! Să lucrăm, Fiule scump! Să-l înfeciorem pe poporul Tău, să-l învățăm pe el tot mai mult taina inimii curate, taina inimii fecioare, căci înțelepciunea inimii lui este nașterea lui cea din nou, cea din Tine, Stăpâne tainic al făpturii, că atât de tainic ai venit de Te-ai născut copil pe pământ atunci când ai venit! Sfioasă mi-a fost viața și purtarea mea înaintea Ta, sfioasă mi-a fost trecerea mea printre oameni în vremea trupului meu, și așa i-am îndumnezeit eu pentru Tine pe oameni, și așa Ți-am făcut eu Ție ucenici curați și înfecioriți, Doamne scump. O, așa ai lucrat și Tu cu ucenicii Tăi și îi chemai și îi lucrui și îi înfecioreai,

căci Tu erai Cel ce puteai să-i faci pe ei ai Tăi. Mă doare ca și pe Tine pentru toți cei care în mijlocul poporului Tău nu iubesc taina facerii lor după chipul și asemănarea Ta, și aceia se cunosc de departe, și aceia sunt stavilă a slavei Tale celei dumnezeiești, care așteaptă la acest hotar, Stăpâne al puterilor prin smerenia Ta și prin răbdarea Ta înaintea omului celui necredincios prin faptele lui, care nu se lasă plămădite de la Tine la lumină, Doamne Stăpân prin smerenia Ta înaintea omului. O, învață-i pe ei cu putere, învață-i! Și vor lua înțelepciunea Ta în ei toți cei ce Te iubesc cu credință și cu ascultare și cu mulțumire pentru acestea, Stăpâne Doamne. Amin. Eu sunt pildă de viață pentru toți cei ce vor să Te urmeze luându-și crucea și lepădându-se de sine, lepădându-se de mintea lor și de lucrarea ei ca să Te ia ei pe Tine în ei minte a lor și cărmă a lor, așa cum eu am stat înaintea Ta și în Tine am stat, și nu în mine, iar Tu erai Stăpânul meu, și apoi ai fost Fiul meu, Cel Unul născut de la Tatăl și din trupul meu cel fecioresc. Cu sfială multă am petrecut pe pământ înaintea Ta și înaintea omului, și cu umilință de la Tine, Doamne născut pe pământ prin smerenia mea. Sfiasă mi-a fost viața și purtarea între oameni, și așa l-am îndumnezeit eu pe om, și așa lucrare sfântă le dau eu azi spre învățatură fiilor poporului Tău, pe care-i doresc copii ca și pe Tine, Dumnezeule smerit ca un copil, ca un miel, ca un Dumnezeu adevărat prin smerenia Ta, copil născut din smerenia mea, prunc micuț și Dumnezeu desăvârșit pe pământ, de la nașterea Ta și până la așezarea Ta iarăși în Tatăl, la Care iarăși Te-ai dus ca să fii apoi mereu cu ai Tăi, și de lângă Tatăl să fii cu ei, precum și ești. Amin, amin, amin.

– O, mamă născătoare a Mea și pururea fecioară cu trupul! Eu plâng ca tine, și în tine plâng cu tine după înfeciorirea sufletului și a inimii omului, mamă. Pilda cu fecioarele cele înțelepte și cele nebune arată omului că fecioria trupului nu-l ajută pe om să dobândească împărăția cerurilor și intrarea la masa cea veșnică a nunții Mele, a venirii Mele cu veșnicia, mamă. Iată, trupul nu folosește la nimic, mama Mea, căci duhul este cel ce dă viață și mântuire, și el este cel fecioresc, omul cel fecioresc care-L poartă pe Dumnezeu în el, nesticând Duhul lui Dumnezeu înăuntrul lui, căci Duhul lui Dumnezeu este Cel ce-l înfeciorește pe om înăuntrul lui și apoi în afara lui, în afara trupului omului cel văzut de oameni. Omul cel duhovnicesc este cel ce lucrează ca Dumnezeu și nu ca omul care lucrează în numele Duhului lui Dumnezeu, căci Duhul lui Dumnezeu în om nu stă în cuvânt, ci stă în putere, stă prin faptele duhului, care lucrează prin împlinirea lor semnele lui Dumnezeu pe pământ, precum este scris. Amin.

Te-am învățat, poporul Meu, cu multă înțelepciune de taină în ziua aceasta de sărbătoare a nașterii Mele prunc din Fecioară născut acum două mii de ani în Betleemul Iudeii, și iată-Mă învățător plin de puterea Duhului Sfânt, revărsându-L pe El cu suflarea gurii Mele de deasupra ta. Trec prin porți și intru la tine ca să te învăț să lucrezi și ca să te iubesc Eu după cum lucrezi tu, ca Mine și nu ca tine, și nu numai după mila Mea să te iubesc. Cel ce trăiește din mila Mea, acela este cel miluit și apoi cel pretențios, dar cel ce lucrează prin puterea Mea și ca Mine, acela este slăvit cu slava Mea, și Eu Mă odihnesc în el și peste el și cu el peste om apoi. Amin.

Duhul proorociei să nu-l disprețuiți, fiilor. învățați să-L primiți pe Dumnezeu Stăpân peste voi în toată clipa și mișcarea voastră, și veți fi cei mici, cei smeriți ca Dumnezeu, cei născuți din Dumnezeu, cei învățați de Dumnezeu. învățați taina înfecioririi, căci mama Mea Fecioara M-a purtat în ea, și a avut trupul fecioresc. Amin. Cel ce Mă poartă în el ca mama Mea Fecioara, acela este cel înfeciorit de trupul și de cuvântul lui Dumnezeu, Care intră și iese apoi și Se slăvește cu lucrarea Lui, făcându-l pe om slava lui Dumnezeu, slavă care nu tânjește după slavă, ci după Dumnezeu, și așa fii voiesc Eu să nasc pe pământ din cuvântul facerii Mele prin duhul proorociei, care cârmuiește de la Mine, și așa împărăție voiesc Eu să așez înaintea Mea când vin, ca să vin apoi, poporul Meu, să vin și să fiu asemenea cu fiii care sunt asemenea Mie, și atunci ei Mă vor vedea așa cum sunt, după cum este scris. Amin.

O, poporul Meu, când Eu Mă voi vedea în tine așa cum sunt Eu, atunci Eu vin văzut, dar nu să dorești aceasta, ci să lucrezi aceasta, căci toată întreaga Mea venire după fața ta așteaptă, nu

după Mine, nu după venirea Mea, și scris este: *«Făptura toată așteaptă cu suspin descoperirea fiilor lui Dumnezeu, a celor asemenea Lui și care îl vor vedea pe El, când unii pe alții, Dumnezeu pe ei, și ei pe Dumnezeu, se vor vedea, se vor putea vedea»*, căci așa este scris și așa trebuie împlinit ceea ce este scris, poporul Meu. Amin, amin, amin.

26-12-2007/08-01-2008